

ΘΕΜΑ:

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

ΟΜΙΛΗΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΛΕΙΔΑΡΑΣ

ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑ

Το θέμα της Κοσμογονίας είναι δαιδαλώδες, είναι σαν να μπαίνεις μέσα σ' ένα σφουγγάρι, σε μια από τις τρύπες του και δεν ξέρεις πού θα βγεις. Το θέμα της Κοσμογονίας ήταν γνωστό στους αρχαίους Έλληνες Μύστες και η γνώση αυτή διαφυλάχθηκε από τους Νεοπλατωνιστές και Νεοπυθαγόρειους, παρέλαβαν στη συνέχεια οι χριστιανοί Πατέρες τις διδασκαλίες αυτές και δημιούργησαν τη Χριστιανική Θεολογία. Όταν όμως άρχισε μια διάσταση απόψεων και ιδεών ως προς τους αποσυμβολισμούς και την εμβάθυνση αυτών των παλαιότατων γνώσεων τις οποίες διέσωσαν τα μαντεία και χιλιάδες χρόνια πριν, εκεί η πατερική θεολογία σταμάτησε απλούστευσε ορισμένα πράγματα και έτσι αυτή η εσωτερική γνώση μπήκε στο συρτάρι, μέχρι τις μέρες μας.

Σήμερα, βρισκόμαστε στην εποχή των αποκαλύψεων και των ταξινομήσεων στην ανθρώπινη συνείδηση, διότι όπως είναι γραμμένο εδώ και 2000 χρόνια, η Αλήθεια θα μας ελευθερώσει. Κι αυτή η αλήθεια βρίσκεται μέσα μας. Και κάθε φορά που ερχόμαστε σ' επαφή μαζί Της με ένα εξωτερικό ερέθισμα, αυτή ενεργοποιείται και με κάποιο τρόπο κάτι νιώθουμε σαν κατάφαση μέσα μας γι' αυτήν.

Πέρα από αυτά τα οποία παρουσιάστηκαν στην ταινία, συνοπτικά απλώς ν' αναφερθώ στο γεγονός ότι σ' αυτό το οποίο ονομάζουμε Θείο Σχέδιο, ο νόμος της Πρόνοιας και της Εξέλιξης είναι ο κυρίαρχος νόμος που προΐσταται των πάντων, και της εξέλιξης των Κόσμων και της εξέλιξης των όντων. Κατά τη Δημιουργία όπως θα είδατε και στην ταινία, όπως και η επιστήμη συμφωνεί, πρώτα δημιουργούνται οι Κόσμοι, τα οικήματα δηλαδή κι έπειτα γίνεται ο αποικισμός των όντων, έπειτα ξεκινά η εξέλιξη των όντων. Στη σημερινή μας εκδήλωση θα ασχοληθούμε μόνο με το πρώτο κομμάτι Κοσμογονίας. Και έχουμε αφιερώσει άλλη ομιλία, άλλη προβολή σε επόμενη μας συγκέντρωση, όπου θα ασχοληθούμε με το θέμα της Θεογονίας και Ανθρωπογονίας, που είναι κάτι ξεχωριστό, αν και αποτελεί συνέχεια αυτού που είδατε σήμερα.

Το θέμα της Κοσμογονίας όπως ήδη θα έχετε συνειδητοποιήσει, έχει πάρα πολλές αποφλοιώσεις και πολλές οπτικές για ν' ασχοληθεί κανείς μαζί του. Μια απ' αυτές τις οπτικές είναι η μυθολογική Κοσμογονία, τι λένε οι μύθοι και οι μυθολογίες των λαών. Μια τέτοια οπτική είναι η αριθμολογική. Πώς αντελήφθησαν οι πρόγονοί μας, μέσα από τους αριθμούς και ιδιαίτερα ο Πυθαγόρας και οι μαθητές του, τα θέματα της Κοσμογονίας.

Μια άλλη οπτική είναι η επιστημονική οπτική της Κοσμογονίας, για την οποία εγώ δεν είμαι ο αρμόδιος διότι δεν είμαι αστροφυσικός. Μια άλλη είναι η θεολογική οπτική της Κοσμογονίας και υπάρχει βέβαια και αυτή η οπτική που έχει ενδιαφέρον που είναι η μίξη θα λέγαμε, η χρήση του Νόμου της Αναλογίας «τα ως άνω και κάτω», που θα δούμε δηλαδή πώς τα κοσμογονικά φαινόμενα συμβαίνουν μέσα στον άνθρωπο.

Ένας μεγάλος Νόμος λοιπόν στην Κοσμογονία, είναι ο νόμος της Αναλογίας. Είτε πάρουμε ένα ανθρώπινο κύτταρο, ένα οποιοδήποτε κύτταρο, είτε πάρουμε ένα άτομο της ύλης ή ένα μόριο της ύλης ή ένα ηλιακό σύστημα, έχουμε ακριβώς την ίδια σχέση. Είναι σαν μοντέλο δηλαδή, πανομοιότυπα, έχουν έναν πυρήνα, ένα κέντρο και τα σωματίδια τα οποία είναι στο

εσωτερικό τους. αυτά λοιπόν τα σωματίδια που λέγονται ηλεκτρόνια και έχουν σχέση σθένους. Σθένος τι σημαίνει στην ελληνική γλώσσα; Είναι μια σχέση δύναμης, που την εννοούμε με την έννοια της έλξης. Άρα, αν θέλουμε να κατανοήσουμε τη δύναμη σθένους κατανοούμε πως είναι δύναμη έλξης.

Ένα τέτοιο καλό παράδειγμα είναι η σχέση της Γης και του Ήλιου. Γνωρίζουμε λοιπόν ότι ο Ήλιος ανά τακτά χρονικά διαστήματα εκπέμπει ηλιακές κηλίδες, όπως επίσης και ηλιακές καταιγίδες, θύελλες. Τι ανταπόκριση έχει αυτό το φαινόμενο στη Γη; Τι συμβαίνει στη Γη; Μπορούμε να δούμε με κάμερες ειδικές που έχει σήμερα η NASA ότι πράγματι το πεδίο των ακτινοβολιών του Ήλιου αγγίζει και το πεδίο της Γης. Έτσι λοιπόν, το φαινόμενο της σύλληψης που γίνεται μέσα στη μήτρα από τα σπερματοζωάρια και η γονιμοποίησή τους είναι ένα φαινόμενο που συμβαίνει και κοσμογονικά στα διάφορα ηλιακά συστήματα. Κάθε ηλιακό σύστημα μοιάζει μ' ένα ωάριο και καθώς έχουμε ηλιακά συστήματα, τα οποία συνορεύουν το ένα με το άλλο, η σχέση που έχουν μεταξύ τους μοιάζει καταπληκτικά με τη σχέση που έχουν 2 άτομα μεταξύ τους. Δεν χρειάζονται πάρα πολλές γνώσεις για να γνωρίζουμε ότι αν πούμε ότι έχουμε 2 άτομα στα οποία οι εξωτερικές τροχιές των ηλεκτρονίων τους σε κάποια σημεία εφάπτονται. Αυτά είναι τα λεγόμενα ηλεκτρόνια σθένους, τα οποία φέρνουν σε επαφή το ένα άτομο με το άλλο και γίνονται διάφορες μοριακές ενώσεις στη συνέχεια. Το ίδιο ακριβώς πράγμα συμβαίνει με τα ηλιακά συστήματα.

Λέγαμε λοιπόν ότι ανάμεσα σε κόσμους ολόκληρους δημιουργούνται σχέσεις σθένους, έλξης δηλαδή. Πράγματι, όταν έρθουν κοντά ηλιακά συστήματα, ένας κομήτης που μπορεί να διέρχεται απ' το ένα ηλιακό σύστημα, μπορεί να διέλθει στο άλλο. Και οι κομήτες όπως ξέρετε μεταφέρουν ζωή. Σήμερα, οι επιστήμονες γνωρίζουν ότι χιλιάδες μικρο-οργανισμοί που ζουν στη Γη αλλά και μανιτάρια ακόμα δεν έχουν γήινη προέλευση αλλά προέρχονται απ' τη σκόνη της ουράς των κομητών.

Έτσι ακριβώς ένας μετεωρίτης ή ένας κομήτης εισβάλλει σαν σπερματοζωάριο στο ηλιακό σύστημα-ωάριο και το γονιμοποιεί. Με λίγα λόγια, αυτά που εμείς ονομάζουμε κομήτες και απλά τα κοιτάζουμε το βράδυ και τα χαζεύουμε, παίζουν ένα ρόλο πάρα πολύ σημαντικό, παίζουν έναν ρόλο κοσμογονικό, έναν ρόλο γονιμοποιητή. Οι κομήτες είναι οι γονιμοποιητές, τα σπερματοζωάρια του Σύμπαντος κι αυτή τη δουλειά την κάνουν σε χιλιάδες χιλιάδων ηλιακά συστήματα. Η Δημιουργία δεν είναι κάτι το οποίο σταμάτησε. Η Δημιουργία συνεχίζεται. Και γι' αυτό ο Χριστός έλεγε, ο Πατέρας μου ακόμα εργάζεται.

Στον Εσωτερικό Χριστιανισμό, όπου αποσυμβολίζονται οι Μαθητές του Χριστού ως πνευματικά κέντρα ζωής που υπάρχουν μέσα στον άνθρωπο, λέμε π.χ. ότι ο Πέτρος-Πίστη εδράζει στο ανθρώπινο σώμα, στο κωνάριο, στην επίφυση. Αυτό τον μικρό κρύσταλλο, τον πυραμιδοειδή ενδοκρινή αδένά, ο οποίος καθορίζει τις λειτουργίες όλων των υπολοίπων αδένων σα ρυθμιστής. Αυτός ο αδένας λέγεται απ' τους Ινδούς «χιλιοπέταλος λωτός» και το μυστικό του είναι ότι δρα ως πολλαπλασιαστής για τον άνθρωπο, για αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που το χλώριο και το φθόριο που μπαίνει στο νερό το οποίο πίνουμε, στη Λίμνη του Μαραθώνα, ασβεστοποιεί αυτόν τον αδένά και τον αδρανοποιεί. Αν θέλουμε λοιπόν να ευνοχίσουμε πνευματικά έναν λαό, του βάζουμε στο νερό το χλώριο και φθόριο. Τόσο απλά, όπως συμβαίνει σ' εμάς και σ' όλους τους λαούς εδώ και δεκαετίες.

Ένας άλλος μαθητής του Χριστού, ο Ανδρέας, σχετίζεται με την ικανότητα του σθένους. Ο Ανδρέας, ο Πρωτόκλητος δεν είναι ένας τυχαίος μαθητής, είναι Πρωτόκλητος και στην πλάτη του φέρει την έλξη όλων των υπολοίπων μαθητών. Γιατί άραγε; Το όνομά του είναι Ελληνικό καθόλου τυχαίο. Διότι ο Ανδρέας σχετίζεται με την Αρετή της Ανδρείας και η Ανδρεία, ως λέξη σημαίνει την ανοδική ροή. Άνω-Ροή, αυτός είναι ο κώδικας του ονόματος Ανδρέας και της αρετής της Ανδρείας. Δίχως ανδρεία, δίχως τόλμη δεν μπορεί να επιτευχθεί καμία απολύτως αρετή. Γι' αυτό οι πρόγονοί μας λέγανε «θέλει αρετή και τόλμη», διακρίνοντας λοιπόν την αρετή της ανδρείας και της τόλμης ως κάτι ξεχωριστό απ' τις άλλες αρετές, διότι δίχως τόλμη δεν μπορεί καμία αρετή απ' τις υπόλοιπες να αναπτυχθεί.

Είναι λοιπόν πρωτογενής και πρωταρχική η σημασία της ανοδικής ροής, η οποία, πέρα από τον Ανδρέα τον πρωτόκλητο συνδέεται και με αυτό που ονόμαζαν οι πρόγονοί μας «Έρω» καθώς ο Έρω είναι μια ενέργεια με ανοδική ροή, κινείται από κάτω προς τα πάνω. Κινείται εκ της ανάγκης για να βρει το πρόσωπο της ένωσής του. Αντίθετα, η Αγάπη είναι μια ενέργεια από πάνω προς τα κάτω που κινείται ώστε να προσφερθεί.

Για να κατανοήσουμε τις βάσεις της Δημιουργίας, θα πρέπει να δούμε πρώτα απ' όλα ότι υπάρχει μια διαβάθμιση ενεργειών και πεδίων. Όπως ειπώθηκε και από τους προλαλήσαντες αλλά και από την ταινία, ξεκινάμε από την πιο λεπτοφυή ενέργεια τύπου ύλης θα μπορούσαμε να πούμε, αν και δεν υπάρχει ύλη στο επίπεδο αυτό που συζητάμε, η ύλη θα εμφανισθεί πολύ αργότερα, όταν αυτή η ενέργεια πυκνώσει και εμφανισθεί ως την ύλη που γνωρίζουμε. Οι σύγχρονοι επιστήμονες της κβαντοφυσικής λένε ότι όταν εστιάσουμε τη συνείδησή μας σ' ένα σημείο, τότε έχουν παρατηρήσει εκεί ότι ο χωρόχρονος καμπυλώνει, πυκνώνει η ενέργεια. Και καθώς πυκνώνει η ενέργεια, παράγεται ύλη. Έτσι κατανόησαν, σε συμφωνία με τους ψυχολόγους, ότι πράγματι η ανθρώπινη συνείδηση είναι το κλειδί της εξέλιξης του ανθρώπου. Διότι εκεί που στρέφουμε τη συνείδησή μας, την προσοχή μας, εκεί παρατηρούνται μεταβολές. Με λίγα λόγια και για να γειώσουμε αυτές τις γνώσεις στην καθημερινότητά μας, μπορούμε να πούμε ότι είμαστε σήμερα σε θέση να κατανοούμε και να αποδείξουμε ότι με οτιδήποτε ο άνθρωπος ασχολείται, επιφέρει μια αλλαγή στη σχέση του με το καθεστώς που υπήρχε πριν. Επομένως, οτιδήποτε θέλουμε να φτάσουμε στη ζωή μας, αρκεί να του δώσουμε την κατάλληλη προσοχή, τον κατάλληλο χώρο, χρόνο και ενέργεια, για να μεταμορφωθεί, για να γίνει αυτό που θέλουμε ή, για να το πούμε πιο απλά, είμαστε οι σκηνοθέτες της πραγματικότητάς μας. Κι ο καθένας βιώνει την πραγματικότητά του στο βαθμό που είναι καλός σκηνοθέτης και πρωταγωνιστής. Τόσο απλά. Ο καθένας από εμάς είναι θύτης και θύμα του εαυτού του ή από μια άλλη οπτική είναι ο Βασιλιάς κι ο Ιερέας του εαυτού του. Αυτή είναι και η ουσία της φράσης «Βασίλειον Ιεράτευμα» που έλεγε ο Απόστολος.

Το πρώτο πεδίο λοιπόν που μπορούμε να εντοπίσουμε και το ονομάζουμε Θείο, είναι αυτό που μόλις προήλθε από το Άκτιστον Φως. Οτιδήποτε βλέπουμε είναι αποτέλεσμα της λειτουργίας του Κτιστού Φωτός και σήμερα οι αστροφυσικοί έχουν με ειδικά όργανα ανακαλύψει ότι το 7,2% της όλης Δημιουργίας είναι το υλικό Σύμπαν που γνωρίζουμε. Απίστευτο κι όμως αληθινό. Το υπόλοιπο περίπου 93% τι είναι; Είναι ο Κόσμος του Ακτίστου Φωτός ή είναι και κάτι άλλο; Αν ήταν απλώς ο Κόσμος του Ακτίστου Φωτός, τότε θα ήταν κάτι που δεν θα μπορούσαν καν να προσεγγίσουν οι επιστήμονες με τα όργανα που έχουν. Στα αποκαλυπτικά κείμενα της Χριστιανοσύνης λέει ο Χριστός κατά την αποκάλυψη ότι θα έρθει «μετά δόξης πολλής εν μέσω νεφελών». Τα νεφελώματα ή νεφέλες είναι Κόσμοι αδημιούργητοι ακόμα σε κατάσταση πρωτογενούς αιθερικής ουσίας. Άρα, όταν μας λέει ότι θα έρθει μετά δόξης πολλής μέσω νεφελών σημαίνει ότι θα έχουμε μια επέμβαση του 93% στο 7%. Εμείς εδώ είμαστε αποκλεισμένοι και ζούμε στον υλικό κόσμο του 7% ή 4,5%, θεωρώντας ότι τα πάντα είναι αυτό ενώ δεν είναι. Είναι ένα πολύ μικρό μέρος της Δημιουργίας, καθώς πέρα από τα Σύμπαντα ύλης τα οποία γνωρίζουμε, υπάρχουν και Αντισύμπαντα αντιύλης, τα οποία δεν γνωρίζουμε καθόλου. Διότι δεν υπάρχουν καν τα μηχανήματα για να τα ελέγξουμε προς το παρόν. Υποθέτουν ότι έχει τις ίδιες ιδιότητες με τη συνηθισμένη ύλη με μόνη διαφορά, όπως το είδωλό μας στον καθρέπτη, την αστρική ύλη δηλαδή.

Οι επιστήμονες μίλησαν για τη Μεγάλη Έκρηξη την οποία αρχικά χρονολογούσαν στο 20 δισ. χρόνια, ύστερα στα 15δισ. και τέλος στα 13δισ. Έτσι, αρχικά μίλησαν για μια έκρηξη, στη συνέχεια άρχισαν να μιλούν για άλλες, πολλές αλυσιδωτές εκρήξεις, μια εκ των οποίων δημιούργησε το δικό μας Σύμπαν. Όπως είδαμε στην ταινία, αυτό είναι αληθές. Το Σύμπαν μας δεν είναι το πρώτο Σύμπαν. Εμείς σήμερα είμαστε ένα τρίτης γενεάς Σύμπαν, το οποίο δημιουργήθηκε και οι εξελίξεις σε αυτό απέχουν κατά πολύ και σε ποιότητα και σε ποσότητα από το προηγούμενο. Το λογικό που είναι να ρωτήσει κανείς, τι ήταν αυτό που εξεργάγη κι έπλασε ζωή κι ομορφιά σ' όλη την πλάση; Η απάντηση των επιστημόνων είναι η εξής: Το Σύμπαν δημιουργήθηκε από μια κβαντική διακύμανση του κενού. Ποιον όμως ικανοποιεί αυτή

η απάντηση; Και πόσο ορθολογική ή επιστημονική είναι; Τι σημαίνει κβαντική διακύμανση και πώς το κενό, δηλαδή το τίποτα, όπως νομίζουν οι περισσότεροι, διότι το κενό δεν είναι τίποτα, σήμερα ξέρουμε ότι το κενό είναι γεμάτο ενέργεια, μπορεί να διακυμανθεί και να δημιουργήσει ένα ολόκληρο Σύμπαν. Ή πώς σας φαίνεται η φράση «η βαρύτητα είναι μια καμπύλωση του χωροχρόνου;». Απ' όσο ξέρουμε καμπυλώνονται μονοδιάστατες γραμμές ή δισδιάστατες επιφάνειες. Πώς καμπυλώνεται λοιπόν ένας άπειρος τετραδιάστατος χώρος γύρω από ένα ουράνιο σώμα, δημιουργώντας το βαρυτικό του πεδίο; Πώς δηλαδή το άπειρο χωροχρονικό συνεχές γίνεται καμπυλωμένο ασυνεχές; Για να μας βοηθήσουν να οπτικοποιήσουμε την ανακάλυψή τους, πρότειναν την εικόνα ενός σεντονιού με μια βαριά μπάλα μπιλιάρδου στο κέντρο του. Μόνο που ξεχνούν ότι το σεντόνι είναι μια δισδιάστατη επιφάνεια.

Εις ό,τι αφορά στις κρυφές διαστάσεις, σύμφωνα με την πρόσφατη θεωρία των υπερχορδών, αυτές βρίσκονται στην απείρως μικρή κλίμακα του κβαντικού επιπέδου, κι εδώ τίθεται το ερώτημα, πώς οι επιπλέον διαστάσεις περιέχονται στον τρισδιάστατο χώρο στον οποίο ζούμε; Κάθε ιεραρχικά ανώτερη διάσταση περιέχει τις κατώτερες, πώς είναι λοιπόν δυνατό ένας τρισδιάστατος χώρος να περιλαμβάνει εντός του επιπλέον διαστάσεις, ενώ θα έπρεπε να συμβαίνει το αντίθετο. Να περιέχεται δηλαδή σε αυτές. Όλα αυτά θυμίζουν περισσότερο μαγεία παρά επιστήμη. Όσο για την κινητική κατάσταση του Σύμπαντος, ενώ αρχικά θεωρήθηκε σταθερό στην συνέχεια παρατηρήθηκε ότι διαστέλεται με συνεχώς αυξανόμενη ταχύτητα.

Οι ενστάσεις λοιπόν που προκύπτουν είναι οι εξής:

- A) Το ορατό Σύμπαν αποτελεί περίπου το 10% της συνολικής μάζας, ενώ το 90% αποτελείται από μία μυστηριώδη αόρατη, σκοτεινή ύλη, όπως την ονομάζουν. Εμείς γνωρίζουμε φυσικά ότι αυτό που ονομάζουν σκοτεινή ύλη ή σκοτεινή ενέργεια έχει να κάνει με τον αιθέρα, η φύση και ο ρόλος της οποίας ακόμα δεν έχουν διαλευκανθεί. Ο λόγος που δεν το λένε αιθέρα, μπορεί να σας φανεί γελοίος, αλλά είναι αλήθεια, είναι επειδή το είπαν οι Έλληνες. Δεν υπάρχει κανένας άλλος λόγος που το απέρριψαν.
- B) Το Σύμπαν μας δημιουργήθηκε από μία μαύρη τρύπα που βρίσκεται σ' ένα άλλο Σύμπαν. Κάθε μαύρη τρύπα του δικού μας Σύμπαντος ενδέχεται να δημιουργήσει κάποτε ένα νέο Σύμπαν, το οποίο με τη σειρά του θα δημιουργήσει άλλα εις το διηνεκές.
- Γ) Η Κοσμολογική σταθερά «λ», που χρησιμοποίησε αρχικά ο Αϊνστάιν, στη θεωρία της σχετικότητας ονομάστηκε στη συνέχεια από τον ίδιο «το μεγαλύτερο λάθος μου». Ωστόσο οι νεότερες ανακαλύψεις της αστροφυσικής αναγκάζουν σήμερα τους επιστήμονες να επαναφέρουν και πάλι το «λ» στις εξισώσεις τους.
- Δ) Μέχρι τις αρχές του 20^{ου} αιώνα, ήταν γενικά παραδεκτή η ύπαρξη στο Σύμπαν της ουσίας εκείνης, που οι Αρχαίοι Έλληνες ονόμαζαν Αιθέρα. Στη συνέχεια, επειδή δεν ήταν απαραίτητη στη θεωρία της σχετικότητας του Αϊνστάιν, ξεχάστηκε. Σήμερα επανέρχεται λόγω της διατάραξης της κίνησης των εκκρεμών, που παρατηρείται στη διάρκεια των εκλείψεων του ήλιου και η οποία εξηγείται μόνο με την αποδοχή της ύπαρξής της. Πέραν τούτου, καλό είναι να πούμε ότι οι νεότερες θεωρίες που υπάρχουν και οι πιο εξελιγμένες στην αστροφυσική, δεν μπορούν να ενοποιηθούν και δεν μπορούν να δουλέψουν, εάν δεν αποδεχθούν οι επιστήμονες την ύπαρξη του 5^{ου} στοιχείου, του Αιθέρα. Γι' αυτό λοιπόν βλέπουμε μια σύγκλιση στην επιστημονική κοινότητα, του να ψάξει το θέμα κι από άλλες πτυχές, που δεν είχε ψάξει μέχρι πριν. Πριν από 30 χρόνια, ο φυσικός Στήβεν Χόκινγκ δήλωνε ότι η ιλιγγιώδης βαρυτική έλξη που υπάρχει στο εσωτερικό μιας μαύρης τρύπας δεν αφήνει τίποτα να φύγει απ' έξω. Σήμερα, δηλώνει ότι η εκτίμησή του εκείνη ήταν εσφαλμένη κι ότι υπάρχουν κάποια σωματίδια που μπορούν να ξεφύγουν από την ελκτική της δύναμη.
- E) Η κατά Αϊνστάιν εξήγηση της βαρυτικής έλξης με την καμπύλωση του χωροχρόνου, εγκαταλείπεται σήμερα και οι επιστήμονες αρχίζουν να διερευνούν την πιθανή ύπαρξη κβαντικών κυμάτων, μέσω των οποίων διαδίδεται.

Πώς μπορούμε αυτό το πράγμα να το μεταφράσουμε στην καθημερινή μας πραγματικότητα και να δούμε σε τι μας αφορά; Αυτό σημαίνει σε απλά ελληνικά, ότι ναι μεν οι ίδιοι νόμοι ισχύουν για όλους αλλά ο παράγοντας της ατομικής μας επιλογής μπορεί να επηρεάσει την τελική έκβαση, το τελικό αποτέλεσμα. Δηλαδή, για παράδειγμα μπορούμε να είμαστε όλοι μέσα στη θάλασσα αλλά άλλος να είναι με το μαγιό, άλλον να' ναι γυμνός, άλλος να' ναι με στολή βατραχανθρώπου κι άλλος με σκάφανδρο με βαρίδια. Η κατάσταση λοιπόν του καθενός είναι διαφορετική. Έτσι ακριβώς λοιπόν μπορεί να υποκείμεθα όλοι σ' αυτή την ενέργεια αλλά ο καθένας, με το εσωτερικό υπόβαθρο με την εσωτερική κατάσταση που έχει διαμορφώσει, με το εσωτερικό ενεργειακό πεδίο, στο οποίο βρίσκεται, με την εσωτερική ενεργή κατάσταση στην οποία βρίσκεται η συνείδησή του μπορεί να ζει τα πράγματα τελείως διαφορετικά. Άρα, ο άνθρωπος αρχίζει να αποκαλύπτεται όπως είναι ο καπετάνιος, που πρέπει να μάθει να πηγαίνει το πλοίο του με όλους τους καιρούς, να αξιοποιεί και τους δύσκολους καιρούς δηλαδή. Κι όπως λέει και η παροιμία «ο καλός ο μυλωνάς όλους τους ανέμους τους χρησιμοποιεί». Αντί λοιπόν να μας φοβίζουν οι κακοί καιροί, ίσως έχει έρθει η ώρα να μάθουμε πώς να τους χειριζόμαστε. Αν είμαστε άξιοι γι' αυτό ή όχι, θα το δείξει η ιστορία. Πάντως οι νόμοι της ιστορίας λένε ότι υπάρχει μια επαναληπτικότητα κι εφόσον το 'καναν κάποτε οι πρόγονοί μας, δεν είναι καθόλου απίθανο να το κάνουν και οι σύγχρονοι Έλληνες. Εξάλλου, ο ίδιος ο Χριστός είπε όταν είδε τους Έλληνες μαθητές να τον πλησιάζουν, «ελήλυθεν η ώρα ίνα δοξασθεί ο Υιός του Ανθρώπου... και εδόξασα και πάλιν δοξάσω».

Σύμφωνα με τις τελευταίες ανακαλύψεις της αστροφυσικής, το Σύμπαν φαίνεται πως είναι επίπεδο, όσο κι αν σας κάνει εντύπωση αυτό. Και βρίσκεται σ' ένα τμήμα μιας μεγάλης φλούδας ή φυσαλίδας ενός κρεμμυδιού, όπως το αναπαριστούν οι επιστήμονες, δηλαδή φαίνεται ότι η πυκνότητα του Σύμπαντος έχει ακριβώς την τιμή της κρίσιμης πυκνότητας. Όταν όμως λέμε επίπεδο, εννοούμε ότι ο χώρος στο σύνολό τους σαν τετραδιάστατος, δεν είναι παραμορφωμένος λόγω της βαρύτητας απ' τον μεγάλο όγκο της Δημιουργίας. Η εξέλιξη της συνείδησης στην κάθε μονάδα ζωής των μικρών φυσαλίδων είναι ουσιαστικά ένα υπερβατικό ταξίδι προς εσωτερικότερες φλούδες, τους λεπτότερους κόσμους με άλλες, περισσότερες διαστάσεις από αυτές που ορίζουν το ορατό τετραδιάστατο Σύμπαν.

Τα πάντα προήλθαν από μία αρχέγονη ουσία-ενέργεια που οι αλχημιστές ονόμαζαν προθύλη, ή πρωταρχική ύλη και σήμερα λέγεται υπερύλη ή σκοτεινή ύλη. Οι επιστήμονες το λένε και πλάσμα. Το πλάσμα είναι ηλεκτρικά ουδέτερο, όπως και τα ουδετερόνια και τα νετρίνα. Από το πλάσμα προήλθαν τα νεφελώματα κι οι Γαλαξίες και ανιχνεύεται επίσης στα διαπλανητικά αέρια, στην ουρά των κομητών. Είναι υπεριορισμένη κατάσταση ύλης και ταυτίζεται με την έννοια της υπερύλης. Από αυτό προέρχεται η αρνητικά ιονισμένη αντιύλη που σχετίζεται με υψίσυχη αρνητική ενέργεια, ένα τρισεκατομμυριοστό του γραμμαρίου αντιύλης εξαυλώνει έναν άνθρωπο. Επομένως, αν αληθεύουν οι πληροφορίες ότι έχουν φτιάξει οι σύγχρονοι επιστήμονες βόμβα πλάσματος, μιλάμε για μια βόμβα η οποία θα εξαυλώνει οτιδήποτε είναι υλικό.

Πώς μπορούμε να φανταστούμε όλη αυτή τη δημιουργία του Θεού; Αναγκαστικά θα πρέπει να μπούμε στη διαδικασία να φανταστούμε το ίδιο το Θείο. Και οι πρόγονοί μας είχαν βρει έναν πολύ απλό τρόπο, αν μπορούμε να τον πούμε απλό, για να τον περιγράψουμε. Έλεγαν λοιπόν για τη Δημιουργία ότι μοιάζει μ' έναν κύκλο, ο οποίος έχει την περιφέρειά του στο πουθενά και το κέντρο του παντού.

Αν μπορούμε να συλλάβουμε αυτή τη γεωμετρική απόδοση του Θεού της Δημιουργίας, τότε μπορούμε να πάμε παρακάτω και να δούμε ότι υπάρχουν διαβαθμίσεις, πεδίων, ύλης και ενέργειας, για να φτάσουμε μέχρι την ύλη που ξέρουμε. Πολλές φορές παρατηρείται μια σύγχυση στις ορολογίες καθώς κάθε σχολή κάθε χώρος παρουσιάζει τα πράγματα μ' ένα διαφορετικό σκέπτεσθαι. Αντικειμενικά όμως, μπορούμε να πούμε ότι και ο εσωτερισμός και η επιστήμη σήμερα συμφωνεί στο γεγονός ότι υπάρχουν διαφορετικές διαστάσεις στους κόσμους κι άλλοι τις αριθμού σε 12 ή 13 κι άλλοι 144. Επίσης, υπάρχει μια συμφωνία ως προς τη διαβάθμιση της ύλης. Δηλαδή, πέρα από τις 3 μορφές της ύλης που γνωρίζουμε, στερεά,

υγρά και αέρια, υπάρχουν κι άλλες 4, έχει κι άλλα 4 υποπεδία αυτός ο κόσμος που βλέπουμε, ο αιθερικός κόσμος, όπου καθένα απ' αυτά σήμερα μελετάται επισταμένα στο χώρο των υποσωματιδίων. Μ' άλλα λόγια, ενώ σήμερα π.χ. σ' ένα προϊόν που παίρνεις από το Super Market λέει τόσους υδατάνθρακες, τόσες πρωτεΐνες, λίπη, βιταμίνες. Δεν λέει όμως τίποτα για την ενέργεια που έχει. Αυτό το προϊόν μπορεί πράγματι να έχει πρωτεΐνες, λίπη, υδατάνθρακες αλλά μπορεί από ενέργεια να' ναι νεκρό κι αν είναι νεκρό, γιατί είναι η επεξεργασία του τέτοια που το νέκρωσε, ας πούμε ότι το ακτινοβόλησαν με ακτίνες γ, όπως κάνουν στα εμφιαλωμένα νερά, τελικά αγοράζεις νερό και είναι νεκρό, το ακτινοβόλησαν με ακτίνες γ για να μην υπάρχουν μικρόβια. Νεκρώνουν τα μικρόβια, νεκρώνουν και τον αιθέρα του.

Ποιες είναι οι επιλογές του ανθρώπου για να ζήσει όταν ξέρει ότι ο ίδιος είναι 72% νερό;

Μιλάμε λοιπόν για ένα έγκλημα εναντίον του ανθρώπινου είδους το οποίο, όχι απλώς αποσιωπάται αλλά δεν το κοιτάει κανείς. Μεθαύριο λοιπόν ενδεχομένως οι τροφές που θα παίρνουμε θα λένε αν έχουν ενεργεια ή όχι και ποιο ποσοστό. Σήμερα, μιλάμε για μια τεράστια απάτη απείρων διαστάσεων.

Σε κάθε κόσμο που δημιουργήθηκε, ξεκινώντας από τον Θείο, τον πιο λεπτοφυή μέχρι τον δικό μας τον υλικό, προΐστανται όντα τα οποία συμμετέχουν στη Δημιουργία. Τα όντα αυτά κατά τη Χριστιανική Παράδοση, είναι οι αγγελικές ιεραρχίες. Ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης, ο οποίος ασχολήθηκε με το ζήτημα και βέβαια δεν είναι τυχαίο ότι μελέτησε τους Νεοπλατωνικούς για να το κάνει αυτό, οι οποίοι με άλλους όρουςμίλαγαν με τα ουράνια όντα και τις θεότητες με το όνομα «δαιμόνες», όταν εκείνη την εποχή η λέξη «δαιμόνας» δεν είχε τη σημασία που έχει σήμερα. Η λέξη «δαιμόνας» σήμαινε «Θεός». Και γι' αυτό για το Σωκράτη έλεγαν ότι έχει το «δαιμόνιόν» του. Κυνηγήθηκε φυσικά ο Σωκράτης, όπως κυνηγήθηκε και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, τον οποίον έλεγαν οι Φαρισαίοι ότι «δαιμόνιον έχει». Φαίνεται πως είναι διεθνές το φαινόμενο οποιοσδήποτε, μιλάει για την Αλήθεια να τον θεωρούν ότι έχει κάποιο δαιμόνιο είτε είναι τρελός όπως λένε. Η ιστορία βέβαια αποδεικνύει συνέχεια ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι, όπως τα θεωρούν οι περισσότεροι αλλά όπως τα έχουν συλλάβει κατά κανόνα οι λιγότεροι. Κι αυτό είναι κι ένα καλό ερώτημα για το επίτευγμα της Δημοκρατίας κατά πόσο θα μπορούσε τελικά να αποδεχθούμε ότι η πλειοψηφία έχει πάντα δίκιο. Αν θυμηθούμε ότι η πλειοψηφία είναι αυτό που καταδίκασε τον Σωκράτη σε θάνατο και άλλα γεγονότα της ιστορίας μας, θα δούμε ότι δεν αποτελεί καθόλου μα καθόλου δείκτη αξιοπιστίας.

Προχωρώντας λοιπόν βλέπουμε τι ακριβώς κάνουν αυτές οι αγγελικές ιεραρχίες, που λέει η Χριστιανική παράδοση. Έχουμε συνολικά 9 αγγελικές ιεραρχίες στις οποίες προΐσταται ως ιερή δεκάδα ο ίδιος ο χριστός, όπως λέει η παράδοσή μας. Αυτός είναι η Ιερή Δεκάς των Πυθαγορείων. Οι 9 αγγελικές τάξεις που ακολουθούν είναι οι εξής: Θρόνοι, Σεραφείμ, Χερουβείμ, Κυριότητες, Εξουσίες, Δυνάμεις, Αρχές, Αρχάγγελοι και Άγγελοι. Είναι 3 τριάδες. Ας πάρουμε την πρώτη τριάδα: Οι Θρόνοι είναι πλησίον του Θρόνου του Πατέρα και γι' αυτό ονομάζονται θρόνοι. Το έργο τους είναι Έργο δημιουργού. Με λίγα λόγια, σχετίζονται μ' αυτό που λέμε εμείς Λόγος Δημιουργικός, η ίδια η ουσία του Θεού. Τα Σεραφείμ είναι το Εβραϊκό όνομα αυτής της τάξης, το ελληνικό είναι πολυόμματα, εκπροσωπούν την ιδιότητα του Θεού να είναι πανταχού παρών. Ενώ τα Χερουβείμ εκπροσωπούν την ιδιότητα να είναι «και τα πάντα πληρών». Στα ελληνικά, τα Χερουβείμ είναι τα εξαπτέρυγα ή πολυόπτερα ή πολυόποδα, άρα βρίσκονται παντού.

Έτσι κατανοούμε ότι οι αγγελικές δυνάμεις δεν είναι παρά οι ιδιότητες θα λέγαμε οι δυνάμεις του Θεού, τα όργανα του ίδιου του Θεού, τα οποία οι άνθρωποι προσωποποίησαν γιατί ο άνθρωπος έχει πάντοτε την τάση να προσωποποιεί τα πάντα. Έτσι έκανε ακριβώς και με τον Θεό. Εδώ υπάρχει τώρα όμως ένα θέμα. Η Γένεση ξεκινάει λέγοντας και είπεν ο Λόγος και εγένετο Φως». Εμείς ξέρουμε ότι το Φως πηγαίνει, όπως λένε κι αν τους πιστέψουμε φυσικά, με ταχύτητα 300.000 χιλιόμετρα το δευτερόλεπτο. Ενώ ο ήχος δεν τρέχει τόσο πολύ. Πηγαίνει με πολύ μικρότερη ταχύτητα. Πώς είναι δυνατόν λοιπόν ο Λόγος να προηγείται του Φωτός; Πρέπει να κατανοήσουμε ότι, όταν λέμε Λόγος, δεν ταυτίζουμε την έννοια του Λόγου

με τον ήχο. Έχουν σχέση αλλά δεν είναι έννοιες που ταυτίζονται. Έχουμε να κάνουμε λοιπόν με μία Βούληση, μ' ένα Θείο Κραδασμό Δημιουργικό, ο οποίος μεσ' την αταραξία της σιωπής του τίποτα, ήταν σαν βότσαλο που έπεσε σε μία λίμνη και άρχισε να σχηματίζει ομόκεντρους κύκλους δημιουργίας οι οποίοι δεν έχουν σταματήσει από τότε να εξαπλώνονται. Ο Λόγος λοιπόν δημιουργεί το Φως και μέσα σ' αυτό το Φως περιέχεται και η συνείδηση της Βούλησης που το δημιούργησε αλλά και η μνήμη Του. Γι' αυτό και ο Βίλχελμ Ράιχ τη δεκαετία του '50 που ανακάλυψε την Οργόνη και μίλησε για τον Αιθέρα, επιστημονικά πλέον είπε ότι το αιθερικό πεδίο είναι ένα πεδίο το οποίο φέρει μνήμη και συνείδηση.

Επομένως, ακόμα και μία σταγόνα νερό, φέρει μνήμη και συνείδηση. Και πράγματι αποδείχθηκε αυτό στον 20ο αιώνα ότι το νερό είναι φορέας πληροφοριών, ίσως ο μεγαλύτερος φορέας πληροφοριών. Και δεν είναι τυχαίο που τις ίδιες ιδιότητες έχει και το πυρίτιο, είναι ικανό να αποθηκεύει μεγάλες ποσότητες μνήμης. Τι το κάνουμε εμείς το πυρίτιο σήμερα; Το κάνουμε πυκνωτές και το βάζουμε στα τρανζίστορ, στα τσιπάκια. Από τι δημιουργήθηκε ο άνθρωπος; Από χώμα και νερό. Είναι λοιπόν ο άνθρωπος μια πηγή πληροφορίας αλλά κι ένας γεννήτορας πληροφορίας. Και φέρει πάσα ευθύνη για τη διακίνηση της πληροφορίας που διαθέτει και που είναι. Επομένως, εάν φέρουμε πληροφορίες οι οποίες είναι ακάθαρτες, οι οποίες έχουν στοιχεία πλάνης, στοιχεία ανισορροπίας, οφείλουμε να τις καθαρίσουμε, να τις ανάγουμε, ώστε να μην έλκουμε αρνητικά γεγονότα από τις λανθασμένες πληροφορίες που συνειδητά ή ασυνείδητα διακινούμε.

Τα Σεραφείμ αν μπορούμε να κατανοήσουμε πως είναι δυνάμεις που υπάρχουν μέσα στην ανθρώπινη οντότητα, γιατί πράγματι όλοι οι άγγελοι υπάρχουν εν δυνάμει όπως και τα πάντα μέσα στον ανθρώπινο ον κι ο άνθρωπος καλείται να γίνει ο χειριστής τους, ο διαχειριστής τους, δεν πρέπει να πούμε πως είναι ουτοπικό ή περιεργο κάτι τέτοιο, γιατί ο Χριστός είπε ότι «Θεοί Εστέ» και «έσεσθε ουν υμείς τέλειοι όπως ο Πατήρ μου Τέλειος εν τοις Ουρανοίς εστί». Δηλαδή, ο άνθρωπος κατέχει δικαιοματικά την εξουσία να το κάνει αλλά οφείλει να μάθει πώς θα το κάνει.

Επομένως, ο άνθρωπος όσο καλός και να είναι, όσο υψηλό πνεύμα και να είναι, οφείλει να εκπαιδευτεί, οφείλει να μαθητεύσει. Και η μεγαλύτερη μαθητεία που μπορεί να κάνει είναι η μαθητεία του στο Λόγο Χριστό που υπάρχει μέσα του και μπορεί να τον κατευθύνει και να τον διδάσκει εσωτερικά. Ο δρόμος για να το κάνει αυτό είναι μέσω της προσευχής, μέσω της άμεσης ένωσης με το Χριστό. Κι εξηγούμε: Επειδή οι περισσότεροι θεωρούν την προσευχή ως μία ενεργοποίηση αιτήματος, όπως συμβαίνει κατά κανόνα στους περισσότερους ανθρώπους, ο άνθρωπος στέκεται ως ικέτης ή ακόμα χειρότερα ως δούλος ή ως ζητιάνος και ζητάει το Έλεος και τη βοήθεια του Πατέρα. Αυτό όμως είναι μια εικόνα του κατεστημένου για την προσευχή. Δεν είναι η αληθινή εικόνα της προσευχής, που δίδαξε ο Χριστός.

Η προσευχή επεκτείνεται πέρα από τα όρια της δέησης και του αιτήματος στα όρια της ενέργειας της συνειδητής κίνησης νόμων. Ο άνθρωπος ως συνδημιουργός, είναι υποχρεωμένος να μάθει να κινεί τους νόμους σωστά. Κι αυτό το κάνει χρησιμοποιώντας τον λόγο του.

Ο λόγος μας έχει κι αυτός τριαδική δομή, φέρει κι αυτός δυνάμεις οι οποίες επιδρούν στο περιβάλλον και γι' αυτό πολλές φορές λέμε «η γλώσσα κόκκαλα δεν έχει αλλά κόκκαλα τσακίζει». Όμως, ο άνθρωπος δεν εκπέμπει μόνο λόγο, εκπέμπει και σκέψεις και συναισθήματα και βιώνει φυσικά και πράξεις κι όλα αυτά προέρχονται, όπως είπαμε στην αρχή της ομιλίας απ' τα κίνητρά του. Έτσι εντοπίζουμε ότι το κομβικό σημείο στην εξέλιξη του ανθρώπου, σχετίζεται με τα κίνητρά του. Και τα κίνητρά του, εάν αντιληφθεί ότι δεν είναι ένα αποκομμένο ον απ' την ολότητα του Σύμπαντος αλλά είναι ένα με την ολότητα του Σύμπαντος δεν είναι δυνατόν να ενδιαφέρεται πλέον μόνο για την υπόσταση την προσωπική του, που νομίζει ότι τον αφορά. Στην πραγματικότητα δηλαδή μας αφορούν τα πάντα και οι πάντες. Είμαστε μέρη του ιδίου οργανισμού και είναι αστείο να σκεπτόμαστε ότι όταν βλάπτουμε κάποιον άλλον δεν βλάπτουμε τον εαυτό μας. Είναι σαφές ότι όταν βλάπτουμε τον οποιονδήποτε βλάπτουμε αυτόματα και τον εαυτό μας, άσχετα αν δεν το βλέπουμε άμεσα εκείνη τη στιγμή, άσχετα αν

δεν μπορούμε να δούμε εκείνη τη στιγμή όλους τους κόσμους, στους οποίους βρισκόμαστε, τι σημαίνει κάθε μας κίνηση.

Αν δεχτούμε την ύπαρξη των παράλληλων κόσμων και των παράλληλων συμπάντων δεν μας είναι αδιανόητο να δούμε ότι είναι πιθανόν, μια πολύ απλή κίνηση που κάνουμε εδώ και τώρα στον κόσμο αυτό τον περιορισμένο, μπορεί να έχει τεράστιες άλλες και σπουδαιότερες επιπτώσεις απ' αυτές του κόσμου της ύλης. Εξαρτάται λοιπόν η πορεία του καθενός και η εξέλιξη του καθενός και η κατανόηση του καθενός, από το ύψος της συνείδησής του.

Την Ουσία φέρουν οι Θρόνοι. Τα Σεραφείμ το μεταφέρουν ως Φως στα Χερουβείμ και αυτά μετατρέπουν το Φως σε Ιδέα. Από κει το παραλαμβάνουν οι Κυριότητες και το μετατρέπουν σε Σύμβολο. Κι από κει το παίρνουν οι Δυνάμεις και το μετατρέπουν σε έννοια, μέχρι να φτάσουμε στο δικό μας Κόσμο της ύλης, όπου αυτό θα γίνει γράμμα, λέξη και πράξη τελικά.

Πράγματι λοιπόν είναι αληθές ότι αποτελείται ο καθένας από εμάς από όλα τα συστατικά του σύμπαντος και γι' αυτό είναι και έκφραση όλων των μεγάλων δασκάλων που πέρασαν από την ανθρωπότητα, ότι τα πάντα βρίσκονται μέσα μας. Γενικά τα πάντα βρίσκονται μέσα μας και δε μένει παρά να βρούμε έναν τρόπο να έρθουμε σ' επαφή μαζί τους. Πότε μας συμβαίνει αυτό; Πότε μας συνέβη για πρώτη φορά αυτό, πότε; Όταν ήμασταν παιδιά, καθώς η πρώτη δασκάλα όλων μας ήταν η ίδια η Φύση. Ας δούμε τώρα πόσο πολύ ζούμε στη Φύση ας δούμε πόσο πολύ ζούμε κατά Φύσιν ή κατά πόσο ζούμε παρά Φύσιν και θα καταλάβουμε για ποιο λόγο αδυνατούμε να κατανοήσουμε κάποια πράγματα που αφορούν όχι τη δημιουργία των Συμπάντων και των άστρων αλλά τη δημιουργία του ίδιου μας του εαυτού. Ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος από το ίδιο υλικό που είναι φτιαγμένα τα όνειρά του. Αυτό το υλικό είναι εύπλαστο, μπορεί κάποιος να το μετασχηματίσει και να το μορφοποιήσει κατά το δοκούν. Και γι' αυτό κάθε δημιουργός χρειάζεται τέχνη και επιστήμη για να το κάνει. Όπως ακριβώς ένας γλύπτης αφαιρεί από ένα κομμάτι μάρμαρο κομμάτια κι αφαιρώντας κομμάτια αποκαλύπτει το Έργο Τέχνης που κρύβεται από πίσω, από ένα απλό κομμάτι πέτρα. Το ίδιο οφείλουμε να κάνουμε κι εμείς χρησιμοποιώντας το εργαλείο που μας έχει δοθεί, το οποίο είναι ο νους μας, η ψυχή και το πνεύμα μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

Χαίρετε και πάλι

απάντηση σε ερώτηση

Η λέξη αντίληψη αποτελεί όρο αδόκιμο. Η ελληνική γλώσσα είναι πάρα πολύ ακριβής. Η λέξη αντιλαμβάνομαι είναι σύνθετη και σημαίνει «αντί-λήψης». Εκείνοι οι οποίοι συνέλαβαν αυτές τις αλήθειες, δεν τις «αντιλήφθηκαν», είχαν άμεση γνώση αυτών, δηλαδή πήγαιναν σε μια κατάσταση συνείδησης υπερβατική και είχαν άμεση γνώση αυτών, τους αποκαλύφθηκε η Αλήθεια εντός τους. αντίληψη έχουμε όλοι εμείς όταν βλέπουμε μια ταινία, όταν διαβάζουμε κάτι, όταν ακούμε κάτι, αντιλαμβανόμαστε, ο καθένας με το μέτρο που μπορεί, κάποια πράγματα. σίγουρα όμως, η γνώση αυτών των θεμάτων δεν είναι αποτέλεσμα αντιλήψεων ή αντίληψης αλλά αποτέλεσμα άμεσης επίγνωσης αλήθειας. Οι άνθρωποι αυτοί πολύ εξελιγμένα πνεύματα πρέπει να πούμε, μπορούσαν να μπαίνουν σ' αυτές τις καταστάσεις και να διαβάζουν τα Ακασικά Αρχεία της Δημιουργίας.

Όπως ακριβώς η ίδια μέθοδος μέχρι τις μέρες μας δεν έχει αλλάξει, η ίδια είναι, είναι η γνώση που δεν προέρχεται από βιβλία, είναι η γνώση ου προέρχεται από την θεώρηση και την εσοπτεία της Αληθινής Δημιουργίας.

απάντηση σε ερώτηση

Έχουμε συνταύτιση θεωρήσεων και απόψεων ως προς την Ινδική χρονική θεώρηση των πραγμάτων, η οποία μιλάει για τις μαχαβαντάρα, τις μεγάλες περιόδους εξέλιξης και δίδεται μάλιστα μια κλίμακα, η οποία είναι πενταδική. Δηλαδή, έχουμε 5 μεγάλες χρονικές περιόδους, όπου η 1η περίοδος μπορούμε να πούμε πως είναι τα 5/10 του Όλου, η 2η τα 4/10, η 3η τα 3/10, η άλλη τα 2/10 και η άλλη το 1/10. Αυτή η αντιστοιχία δεν υπάρχει μόνο ως προς το χρόνο,

υπάρχει μπορούμε να πούμε, και ως προς το χώρο. Υπάρχουν μερικά πράγματα τα οποία η διάνοιά μας αδυνατεί να συλλάβει, διότι λειτουργεί δυαδικά. Πρώτ' από όλα να πούμε ότι ο ίδιος ο Κόσμος που αντιλαμβανόμαστε με τις αισθήσεις μας, δεν είναι δισδιάστατος, είναι τουλάχιστον τρισδιάστατος. Επομένως, αυτή η δισδιάστατη θεώρηση που έχουμε του χρόνου είναι πέρα για πέρα λανθασμένη. Είναι η γραμμική αντίληψη του χρόνου η οποία εισήλθε στην Ελληνική Σκέψη μέσω της Ιουδαϊκής Παράδοσης. Οι Έλληνες είχαν κυκλική θεώρηση του χρόνου κι αυτό σημαίνει έναν διαφορετικό τρόπο σκέψης, ένα διαφορετικό τρόπο ζωής. Ένα άλλο παράδειγμα είναι ότι αν εγώ πάρω μια εικόνα, μια φωτογραφία και μ' ένα ψαλίδι την κόψω, ο καθένας θα πάρει από ένα κομματάκι αυτής της εικόνας, κανείς δεν θα έχει το Όλον. Αν όμως έχω ένα ολόγραμμα εδώ και το κομματιάσω και σας δώσω από ένα κομμάτι, ο καθένας θα πάρει μια μικρογραφία του ολογράμματος.

Άρα μιλάμε για μια Δημιουργία που μοιάζει με «Fractal», όπως λένε οι επιστήμονες, δηλαδή μια αναπαραγωγή του ίδιου σε πολλαπλότητα. Εδώ ταιριάζει και η αρχαία ελληνική αντίληψη «από το ένα στα πολλά κι απ' τα πολλά στο ένα». Εδώ έρχεται ο Πυθαγόρας και λέει ότι τα πάντα υπάρχουν μέσα στη Μονάδα. Μια μονάδα που εμείς στην εσωτερική μας παράδοση κατανοούμε, όχι όπως στο σχολείο, σαν τον αριθμό 1 αλλά σαν εκείνη την απειρότητα όπου όλοι οι αριθμοί συνυπάρχουν μεσ' τη Μονάδα. Με λίγα λόγια, η Μονάδα είναι ο μεγαλύτερος αριθμός κι όχι ο μικρότερος, όπως κατανοεί η κοινή μας αντίληψη.

Η Χριστιανική Παράδοση λέει ξεκάθαρα ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση. Σήμερα, οι γενετιστές μας λένε ότι η ανθρώπινη εξέλιξη και το γενετικό του υλικό βασίζεται σε 2 νόμους που ορίζονται από το RNA και το DNA. Αυτή ακριβώς είναι και η αντιστοιχία σε υλικό επίπεδο. Πριν όμως φτιαχτεί το μοντέλο για να φτιαχτεί το υλικό σώμα, ένα συγκεκριμένο DNA, το κατ' εικόνα, από τους γονείς μας και το RNA, που είναι από τους παππούδες μας κι είναι η ιδιότητά μας να ομοιάσουμε σε αυτούς, είχε δημιουργηθεί ένα άλλο μοντέλο. Ήταν ένα αστρικό καλούπι πάνω στο οποίο βασίστηκε αργότερα η δημιουργία του αιθεροφυσικού μας σώματος. Αυτό είναι ακόμα άγνωστο στην επιστήμη, όμως σήμερα έχει κάνει τεράστια άλματα, εξερευνά τα λεπτόνια και τα κουάρκ και τα μποζόνια ή τα γκλουόνια, τα ταχύονια, που είναι ταχύτερα και από τη σκέψη. Έχει ξεφύγει πλέον απ' την έρευνα του υλικού πεδίου κι έχει μπει στην έρευνα του αιθερικού πεδίου. Όλοι λένε ότι είναι θέμα 2 ή 3 το πολύ δεκαετιών, για να έχουμε φτάσει στην έρευνα πλέον των πεδίων που μέχρι πριν τα θεωρούσαν οι άνθρωποι απόκρυφα ή ασύλληπτα.

απάντηση σε ερώτηση για το συμβολισμό
περιστέρι-Ευρυνόμη=Άπειρη Θεία Νομοτέλεια

Έχει σχέση με το συμβολισμό του Αγίου Πνεύματος ως περισσότερας αλλά έχει και μ' ένα μυστικό που έχει το περιστέρι. Θα θυμούνται ορισμένοι ότι στην αρχαία Ελληνική Μυθολογία ο Δίας και η Ήρα ελάμβαναν από περιστέρια το Νέκταρ και την Αμβροσία, την τροφή των θεών. Τα περιστέρια έχει βρεθεί ότι έχουν ένα ιδιαίτερο λειτουργικό. Ενώ είναι ένα ταπεινό πουλί, χωρίς κάτι το ιδιαίτερο, μερικοί το θεωρούν και «βρωμοπούλι», σε άλλα μέρη του Κόσμου, ωστόσο τα περιστέρια έχουν την ιδιότητα να μεταφέρουν Αιθέρα. Αυτό λοιπόν το γνώριζαν οι πρόγονοί μας κι επειδή το Νέκταρ και η Αμβροσία έχει να κάνει με τις ανώτερες ποιότητες Αιθέρα χρησιμοποίησαν το περιστέρι σαν φορέα της Ευρυνόμης.

απάντηση σε ερώτηση για «κάποιους» Γνωστικούς

Επειδή έχω γνωρίσει ανθρώπους απ' το περιβάλλον αυτό, δεν μπορώ να είμαι σύμφωνος μαζί τους, ούτε με τη διδασκαλία τους. Η διδασκαλία τους είναι ένα παραπροϊόν Ζωροαστρικού Μιθραϊκού Μανιχαϊκού Δυισμού, είναι ένα υποπροϊόν, μιας διδασκαλίας η οποία στην πραγματικότητα δεν έχει καμία απολύτως σχέση με τη διδασκαλία για τη γνωστική παράδοση των Χριστιανών Γνωστικών. Οι γνωστικοί υπήρξαν πριν και μετά την εποχή του Χριστού σε όλη τη λεκάνη της Μεσογείου, με πάρα πολλές σχολές. Οι πρωταρχικές σχολές των Γνωστικών ήταν Νεοπλατωνικές και Νεοπυθαγόρειες, καθαρότατες ως προς την αντίληψη και γι' αυτό

ήταν και οι πρώτοι οι οποίοι συνειδητοποίησαν ποιος ήταν ο Χριστός. Σήμερα οι Χριστιανοί αγνοούν ποιος είναι ο Χριστός. Δεν έχουν καταλάβει ούτε τι έκανε ούτε ποιος ήταν. Όταν παρατηρούμε ότι κάποιος συγγέουν το Χριστό με τον Δία ή με τον Απόλλωνα, κατανοούμε ότι αυτοί οι άνθρωποι στερούνται βασικών γνώσεων για τη δημιουργία των όντων. Πώς μπορεί να λέει κάποιος ότι ο Δίας είναι ο Ύπατος Θεός, όταν γνωρίζει ότι ο Πατέρας του ήταν ο Κρόνος κι ο παππούς του ο Ουρανός. Και πριν από αυτόν, όπως λένε οι Σουμεριακές Δέλτοι, υπήρχαν κι άλλοι Ουρανοί κι άλλες δυναστείες. Επομένως, δεν είναι ο πρώτος θεός.

Οι Γνωστικοί γνώριζαν αυτά τα πράγματα αλλά στη συνέχεια, όταν επιβλήθηκε ο Σχολαστικός Χριστιανισμός, ο οποίος απέκοψε από τη ρίζα οποιαδήποτε θεώρηση αλήθειας π.χ. αφόρισε τον Ωριγένη, επειδή είχε εκφράσει την νομοτέλεια περί μετενσαρκώσεως. Αυτό, ως δόγμα απαγορεύθηκε από το Χριστιανισμό. Απευθείας, ο άνθρωπος ο οποίος παύει να θεωρεί τον κύκλο αυτής της εξέλιξης, αλλάζει τελείως τρόπο ζωής και σκέψης. Δηλαδή, γίνεται ένας άνθρωπος, ό,τι φάμε, ό,τι πιούμε εδώ και τώρα, αφού μια ζωή έχουμε. Αυτό ήταν ένα κρίσιμο στοιχείο στη Χριστιανική Ιστορία που μας σημαδεύει και μέχρι σήμερα. Και γι' αυτό οι Χριστιανοί οι σημερινοί είναι υλιστές. Τι διαφορά έχουν οι Χριστιανοί από τους Εβραίους, όταν λατρεύουν τον ίδιο θεό, το χρήμα; Και ποιος είναι χριστιανός, απ' τη στιγμή που κάθε μέρα ανταποδίδει, αντί να συγχωρεί. Το «οφθαλμόν αντί οφθαλμού» ήταν εντολή του Χαμουραμπί, δηλαδή ή ο βασιλιάς των Βαβυλωνίων ήταν πιστός του Γιαχβέ ή ο Γιαχβέ πιστός στο θεό των Βαβυλωνίων.

Επομένως, οι σύγχρονοι Χριστιανοί δεν είναι Χριστιανοί στην πραγματικότητα, είναι πιο πολύ Ιουδαίοι και στο σκέπτεσθαι και στο συναίσθημα και στις καθημερινές τους επιλογές. Άρα, οι ταμπέλες που ο καθένας έχει είναι σχετικές, αυτό που μετράει και το 'χω ξαναπεί πολλές φορές, δεν είναι ούτε αυτό που οι άλλοι νομίζουν για εμάς ούτε αυτό που εμείς νομίζουμε για τον εαυτό μας. Αυτό που είμαστε πραγματικά είναι τα κίνητρά μας. Κι ο Χριστιανισμός βέβαια δίνει απάντηση σ' αυτό, η Αγάπη είναι το ύψιστο και ως Κίνητρο και ως Αγαθό.

Ερώτηση την ενεργοποίηση εσωτερικών αισθήσεων

Σχολεία υπάρχουν πολλά σήμερα στην ανθρωπότητα, ανοιχτά κι ελεύθερα σε σχέση με το παρελθόν, που ήταν κλειστά και απαγορευμένα και λειτουργούσαν μυστικά. Όμως, αυτό δε σημαίνει ότι είμαστε σε καλύτερη μοίρα από το παρελθόν, διότι ο σύγχρονος άνθρωπος βιώνει τη ζωή του με έναν κολοβωμένο, ανάπηρο νου, με μια νοημοσύνη, η οποία έχει υποστεί πάρα πολλές εκφυλιστικές λειτουργίες που έχουν υπερισχύσει. Ο άνθρωπος του σήμερα βιώνει τη γνώση επιδερμικά, επιφανειακά και αποσπασματικά, λίγο από 'δω λίγο από 'κει προσπαθεί να τα συνδέσει. Είναι μαθηματικώς βέβαιο πως δεν θα τα καταφέρει. Το πρόβλημα δεν είναι η γνώση αυτή καθαυτή αλλά το ζητούμενο στην ουσία είναι η γνώση της Γνώσης και αυτήν την παρέχει μόνο ο Λόγος. Επομένως ο άνθρωπος είναι υποχρεωμένος εκτός από κάποιο σχολείο που τον βοηθάει να εξελισσεται, να επικοινωνεί ο ίδιος με τον Λόγο Θεό που ενυπάρχει μέσα του ως Ουσία, διότι Αυτός του φανερώνει την Αλήθεια. Προσωπικά δεν θα μπορούσα να εμπιστευθώ απολύτως τίποτε άλλο, παρά μόνο αυτό που υπάρχει μέσα σας. Και οποιοδήποτε άνθρωπο αγαπώ, εκτιμώ και γνωρίζω, του λέω το ίδιο πράγμα. Θα πρέπει να ψάξει ο καθένας μέσα του και να ερευνησει. Από κει και πέρα, υπάρχουν πάντα οι φίλοι κι αδελφοί, παντού σ' όλο τον κόσμο, που θα τους έλξει κανείς και θα ωφεληθεί, θα συντομέψει το δρόμο, θα χάσει λιγότερο χρόνο, θα χάσει λιγότερη ενέργεια, θα έχει λιγότερες φθορές και περιπλανήσεις. Αυτό ακριβώς είναι η κοινότητα της Αγάπης την οποία θέσπισε ο Χριστός ως πρότυπο ζωής για τους ανθρώπους. Με λίγα λόγια, ο δρόμος μας για να είναι ολοκληρωμένος, δεν μπορεί να είναι μοναχικός. Μέσα στην κοινότητα, η συμμοιρασιά που γίνεται, δίνει τα εφόδια στην υπόσταση να μπορέσει να κοινωνήσει με το είναι της και την ουσία της που είναι ο Λόγος.

(απάντηση για την ολοκλήρωση των κύκλων των κόσμων-Διαχείριση ενέργειας όντων)

Σαφώς έχει σχέση, όλοι οι κόσμοι και τα πεδία είναι αλληλοδιαπερατά, αλληλοσυνδέονται και αλληλοεπηρεάζονται. Απλώς θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι ισχύουν άλλοι νόμοι για τα

πεδία τα υλικά κι άλλοι νόμοι για τα πεδία τα οποία είναι άυλα. Π.χ. πράγματι είναι αληθές ότι κάθε 5 δις. Χρόνια οι Κόσμοι καταστρέφονται και δημιουργούνται νέοι. Οι Κόσμοι όμως, οι υλικοί Κόσμοι του σύμπαντος. Ομοίως και ο άνθρωπος έχει υλικά σώματα τα οποία υπόκεινται στους νόμους εξέλιξης και φθοράς, γέννηση, ανάπτυξη, θάνατος. Όμως, το πνεύμα και η ψυχή του είναι αθάνατα. Επομένως, αυτά δεν υπόκεινται στους αυτούς νόμους εξέλιξης, γέννησης και θανάτου, όπως είναι τα φυσικά τους σώματα. Έχουν λοιπόν έναν άλλο κύκλο ζωής, ο οποίος δεν έχει καμία απολύτως σχέση με τους νόμους της ύλης.